

**Informacja o działalności
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
we Włocławku
okres od dnia 1 stycznia do 31 grudnia 2018 roku**

CZĘŚĆ I

OGÓLNA INFORMACJA O DZIAŁALNOŚCI KOLEGIUM

1. Podstawa i zakres działania Kolegium

Podstawę prawną działania Samorządowego Kolegium Odwoławczego we Włocławku (dalej : SKO) stanowi ustawa z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t.j. Dz. U. z 2018r., poz.570) oraz rozporządzenia wydane w oparciu o delegację ustawową.

Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą samorządowe kolegia odwoławcze są organami wyższego stopnia w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej należących do właściwości samorządu terytorialnego, właściwymi do rozpatrywania odwołań od decyzji, zażaleń na postanowienia, żądań wznowienia postępowania lub stwierdzenia nieważności decyzji w trybie uregulowanym przez przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018r., poz.2096 ze zm.) – dalej jako – Kpa) oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2018r., poz. 800 ze zm.) – dalej jako – Op). Kolegium orzeka również w innych sprawach na zasadach określonych w odrębnych ustawach.

Obszar właściwości miejscowej Kolegium obejmuje, zgodnie z Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2003 roku w sprawie obszarów właściwości samorządowych kolegiów odwoławczych (Dz. U. Nr 198, poz. 1925), powiaty: aleksandrowski, lipnowski, radziejowski, rypiński, włocławski oraz Włocławek – miasto na prawach powiatu wraz z gminami objętymi tym obszarem.

Rozstrzygając sprawy indywidualne w składach trzyosobowych, Kolegium związane jest wyłącznie przepisami obowiązującego prawa.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze jest państwową jednostką budżetową.

2. Obsada kadrowa Kolegium

2.1. Kolegium składa się z 17 członków : 7 etatowych i 10 pozaetatowych.

Liczba członków etatowych posiadających wykształcenie :		
wyższe prawnicze : <u>7</u>	wyższe administracyjne : -	
Liczba członków pozaetatowych posiadających wykształcenie :		
wyższe prawnicze : 8	wyższe administracyjne : 1	wyższe inne : 1

2.2. Biuro Kolegium składa się z 5 osób przy czym Kierownik Biura ,Główny Księgowy i 1 inspektor mają wyższe wykształcenie, 2 osoby na stanowisku inspektora - wykształcenie średnie.

3. Lokal i wyposażenie Kolegium

Siedziba Samorządowego Kolegium Odwoławczego we Włocławku mieści się przy ul. Kilińskiego 2, w budynku będącym własnością Włocławskiej Spółdzielni Mieszkaniowej. Z tego tytułu kolegium ponosi koszty wynajmu wraz z mediami około 52 tys. zł rocznie.

Stan wyposażenia Kolegium w sprzęt biurowy i elektroniczny (komputery) ocenić należy jako dobry.

CZĘŚĆ II**WPLYW SPRAW****1. Liczba spraw ujętych w ewidencji ogółem w roku objętym informacją- 2364**

w tym spraw:

1.1. pozostałych w ewidencji z okresu poprzedniego/łącznie sprawy administracyjne i sprawy z zakresu opłat za użytkowanie wieczyste nieruchomości gruntowych /¹ -

220

1.2. wpływ spraw w roku objętym informacją -

2144

2. Rodzaje spraw, które wpłynęły w roku objętym informacją² :**2.1. Liczba spraw administracyjnych - ogółem**

1745

Lp.	Określenie rodzaju sprawy → patrz załącznik do Informacji	Liczba spraw
1.	objęte proceduralnie przepisami Ordynacji podatkowej	541
2.	działalność gospodarcza	0
3.	planowanie i zagospodarowanie przestrzenne	325
4.	pomoc społeczna, świadczenia rodzinne i zaliczka alimentacyjna, oświata (stypendia, pomoc materialna itd.), dodatki mieszkaniowe, sprawy socjalne	455
5.	gospodarka nieruchomościami (bez opłat za wieczyste użytkowanie) , przekształcanie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności, prawo geodezyjne i kartograficzne	148
6.	ochrona środowiska, ochrona przyrody i ochrona zwierząt, odpady i utrzymanie porządku i czystości w gminach	107
7.	prawo wodne	15
8.	rolnictwo, leśnictwo, rybactwo śródlądowe, łowiectwo	4
9.	handel, sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych	3
10.	prawo o ruchu drogowym, drogi publiczne, transport drogowy	83
11.	prawo górnicze i geologiczne	2
12.	egzekucja administracyjna	13
13.	inne, pozostałe, w tym skargi i wnioski rozpatrywane w trybie Działu VIII Kpa	49

2.2. Sprawy podlegające rozpatrzeniu w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2017, poz. 1369 – dalej jako Ppsa)/³ -

196

2.3. Liczba spraw z zakresu aktualizacji opłat za użytkowanie wieczyste -

203

2.4. Liczba postanowień sygnalizacyjnych

-

CZĘŚĆ III**ZAŁATWIANIE SPRAW ADMINISTRACYJNYCH**

Liczba spraw załatwionych ogółem w roku objętym informacją - 1983

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw		
1.	akty wydane przez SKO jako organ II instancji / ⁴ , w tym : <table><tr><td>akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej /⁵</td><td>11</td></tr></table> - sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.1.	akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej / ⁵	11	1237
akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej / ⁵	11			
2.	akty wydane przez SKO jako organ I instancji / ⁶ - sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.2.	201		
3.	postanowienia wydane przez SKO w wyniku rozpatrzenia zażaleń na bezczynność organu, w tym : <table><tr><td>uznające zażalenia za uzasadnione</td><td>14</td></tr></table>	uznające zażalenia za uzasadnione	14	27
uznające zażalenia za uzasadnione	14			
4.	akty wydane przez SKO po rozpatrzeniu w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi	189		
5.	pozostałe / ⁷	329		

1.1. Szczegółowe omówienie sposobu załatwienia sprawy przez SKO jako organ II instancji :

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	decyzje utrzymujące w mocy zaskarżone decyzje (art. 138 § 1 pkt 1 Kpa oraz art.233 § 1 pkt 1 Op) ^{/8}	364
2.	decyzje uchylające decyzje organu I instancji i orzekające co do istoty sprawy oraz uchylające decyzje organu I instancji i umarzające postępowanie (art. 138 § 1 pkt 2 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 2a Op) ^{/7}	107
3.	decyzje uchylające decyzje organu I instancji i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia (art. 138 § 2 Kpa oraz art. 233 § 2 Op) ^{/7}	519
4.	decyzje umarzające postępowanie odwoławcze (art. 138 § 1 pkt 3 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 3 Op) ^{/7}	118
5.	pozostałe	129

1.2. Szczegółowe omówienie sposobu załatwienia sprawy przez SKO jako organ I instancji :

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	postanowienia o wznowieniu postępowania i wyznaczeniu organu właściwego do jego przeprowadzenia (art.150 § 2 Kpa oraz art. 244 § 2 Op) / ⁹	1
2.	decyzje o odmowie wznowienia postępowania (art. 149 § 3 Kpa oraz art. 242 § 3 Op) / ⁸	1
3.	decyzje o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie nieważności decyzji (art. 157 § 3 Kpa oraz art. 249 § 3 Op) / ⁸	6
4.	decyzje stwierdzające nieważność decyzji organu I instancji oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa (art. 156 – 158 Kpa oraz art. 247 – 251 Op) / ⁸	26
5.	decyzje o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji (art. 158 § 1 Kpa oraz art. 248 § 3 Op) / ⁸	9
6.	decyzje odmawiające uchylenia decyzji po wznowieniu postępowania (art. 151 Kpa oraz art. 245 Op) / ⁸	1
7.	decyzje uchylające i rozstrzygające o istocie sprawy oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa wydane po wznowieniu postępowania(art. 151 Kpa oraz art. 245 Op) / ⁸	0
8.	decyzje umarzające postępowanie prowadzone w I instancji przez SKO (art. 105 § 1 Kpa oraz art. 208 Op)	9
9.	pozostałe	148

1. Liczba spraw administracyjnych pozostałych do załatwienia przez SKO w roku objętym informacją¹⁰ - **88**

CZĘŚĆ IV

ZAŁATWIANIE SPRAW Z ZAKRESU OPŁAT ZA UŻYTKOWANIE WIECZYSTE NIERUCHOMOŚCI GRUNTOWYCH

1. Liczba spraw z zakresu opłat za użytkowanie wieczyste załatwionych w roku objętym informacją ogółem - 115

w tym ugody - 2

2. Liczba wniesionych sprzeciwów od orzeczeń SKO - 81

3. Liczba spraw pozostałych do załatwienia przez SKO⁹ - **7**

CZĘŚĆ V**SKARGI DO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO****1. Sprawy prowadzone przez Kolegium w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r.
Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2017 poz. 1369 :**

Liczba spraw w roku objętym informacją ogółem - 196

w tym :

- 1.1. Liczba skarg na decyzje i postanowienia Kolegium skierowanych do WSA w roku objętym informacją, ogółem - 194
 - w tym liczba sprzeciwów 72
 - wskaźnik „zaskarżalności” /¹¹ - 15,5%
- 1.2. Liczba skarg na bezczynność Kolegium skierowana do WSA w roku objętym informacją, ogółem - 0
- 1.3. Liczba skarg uwzględnionych przez Kolegium we własnym zakresie w trybie art. 54 § 3 Ppsa, ogółem - 0
- 1.4. Liczba skarg kasacyjnych na orzeczenia WSA (w tym zażaleń na postanowienia) skierowanych przez SKO w roku objętym informacją do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie , ogółem - 2
- 1.5. Liczba innych spraw prowadzonych przez Kolegium w trybie określonym przepisami Ppsa, skierowanych do WSA, ogółem/¹² - -

2. Skargi na akty i czynności Kolegium rozpatrzone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny prawomocnymi orzeczeniami w roku objętym informacją :

Liczba orzeczeń WSA w roku objętym informacją ogółem - 207

w tym :

Lp.	Rodzaj rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	Skargi na decyzje i postanowienia rozpoznane przez Sąd w tym : uwzględnienie skargi 33	207
2.	Skargi na bezczynność Kolegium rozpoznane przez Sąd w tym : uznające skargi za uzasadnione -	-

CZĘŚĆ VI

Wybrane problemy orzecnictwa

Problemy orzecnictwa występujące przy orzekaniu w Samorządowym Kolegium Odwoławczym we Włocławku można podzielić na te charakterystyczne dla wszystkich kategorii spraw jak i te charakterystyczne dla poszczególnych kategorii spraw.

We wszystkich kategoriach spraw rozpoznawanych w Kolegium występują trudności orzecznicze wynikające z regulacji prawnych: ich niejasności, wewnętrznej sprzeczności, częstej nowelizacji, braków przepisów intertemporalnych, itp. Dodatkowo organy pierwszej instancji posługują się prawem powielaczowym w postaci wyjaśnień Ministra bądź innych organów nadzoru, które wielokroć odbiegają od wykładni stosowanej przez sądy.

W procesie orzekania trudności we wszystkich rodzajach spraw powoduje niejednolity charakter orzecnictwa sądowoadministracyjnego i zdarzające się zmiany poglądów. Stwarza je niewątpliwie jakość tworzonego prawa, która w miejsce wykładni literalnej przepisów, zmusza do prowadzenia tej systemowej lub funkcjonalnej.

Z innych problemów należy wskazać brak możliwości zaskarżenia wyroków wojewódzkich sądów administracyjnych uwzględniających sprzeciw od decyzji wydanej na podstawie art. 138 § 2 Kpa (art. 151a § 3 Ppsa). W wyroku tym Sąd może argumentować uwzględnienie sprzeciwu odmienną interpretacją przepisów prawa materialnego od zaprezentowanej w zaskarżonym orzeczeniu i organ nie ma możliwości wniesienia skargi kasacyjnej od takiego wyroku. Przepis art. 151a § 3 Ppsa rodzi wątpliwości w zestawieniu z treścią art. 173 § 1 Ppsa, który stanowi zasadę zaskarżalności wyroków wsa i postanowień tego sądu kończących postępowanie w sprawie, z wyłączeniem jedynie przypadków, o których mowa w art. 58 § 1 pkt 2-4, art. 161 § 1 oraz art. 220 § 3 Ppsa.

1. Sprawy z zakresu zagospodarowania przestrzennego:

Nadal problemem w wielu sprawach o ustalenie warunków zabudowy jest sposób udokumentowania przez organ wyników przeprowadzanej analizy funkcji oraz cech zabudowy i zagospodarowania terenu w zakresie warunków, o których mowa w art. 61 ust. 1-5 ustawy; niezmiennie często się zdarza, że wyniki analizy są ogólne i nie pozwalają na ustalenie metodologii obliczeń; problemem nadal jest także czynienie ustaleń na gruncie spełnienia warunku tzw. dobrego sąsiedztwa, tj. czy art. 61 ust 1 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym należy interpretować ściśle według jego literalnego brzmienia, czy szeroko, przyjmując za odniesienie cały obszar analizowany (przepis odwołuje się tylko do działki sąsiedniej dostępnej do tej samej drogi publicznej).

Istotne problemy związane są ze sferą podmiotową postępowania administracyjnego, w szczególności dużym utrudnieniem przy rozstrzyganiu spraw z zakresu planowania i zagospodarowania jest kwestia prawidłowego ustalenia stron postępowania. Uzasadnienia decyzji ani akta sprawy nie zawierają często informacji, co legło u podstaw ustalenia określonego kręgu stron (np. jaki obszar oddziaływania inwestycji ustalono). Trudności pojawiają się również w sytuacji, gdy w trakcie postępowania okazuje się, iż któraś ze stron nie żyje i w grę wchodzi ustalenie jej następców prawnych. Bardzo często zdarza się, iż spadkobiercy nie są zainteresowani uregulowaniem spraw spadkowych. Natomiast instrumenty prawne przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego są często nieskuteczne i długotrwałe

(art. 30 § 5 Kpa). W decyzjach organy I instancji często nie wymieniają stron postępowania, odsyłają natomiast w tym zakresie do wykazu znajdującego się w aktach sprawy.

Problematyczne z punktu widzenia proceduralnego są ponadto sytuacje, gdy w toku postępowania okaże się, że jedna z osób uznawana za stronę zmarła jeszcze przed wszczęciem postępowania. Orzecznictwo sądowe powstałe a gruncie art. 97 ust 1 pkt 1 i 4 Kpa nie jest jednolite, z jednej strony wskazuje, że pkt 1 należy stosować tylko do przypadków śmierci strony w toku postępowania, a z drugiej wyklucza traktowanie prawnego ustalenia spadkobierców (w drodze sądowej lub poprzez poświadczenie dziedziczenia) za zagadnienie wstępne; pojawiły się ponadto orzeczenia sądowe pozwalające na dopuszczenie do sprawy prawdopodobnych spadkobierców na podstawie ich własnych oświadczeń.

W sprawach z zakresu planowania i zagospodarowania przestrzennego najczęstszym powodem decyzji kasacyjnych są wadliwie sporządzone analizy funkcji oraz cech zabudowy i zagospodarowania terenu, co automatycznie przekłada się na wadliwość decyzji.

2. Sprawy z zakresu decyzji środowiskowych:

W sprawach z zakresu decyzji środowiskowych, w ramach których prowadzona jest ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, dużym problemem orzecznictwem jest ocena czy sporządzony w tej sprawie raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest kompletny, w szczególności czy zawiera wystarczający opis analizowanych wariantów, w tym racjonalnego wariantu alternatywnego, którego pojęcie jest różnie interpretowane i oceniane (art. 66 ust 1 pkt 5-7 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku ...).

Sądy administracyjne często zarzucają pozornie proponowanych w raportach wariantów alternatywnych, sugerują, że takim wariantem alternatywnym może być zmiana gatunku hodowanych zwierząt lub zmniejszenie obsady, które nie są zgodne z prowadzonym przez inwestora profilem gospodarstwa czy z jego zamierzeniami. Kwestionowanie przez sąd raportu w tym zakresie często prowadzi do wyroków uchylających decyzje organów I i II instancji.

3. Sprawy z zakresu pomocy społecznej i świadczeń rodzinnych:

Przy rozpoznawaniu spraw z tego zakresu problemowymi są:

- granice rozpoznania i tym samym zakres uznania administracyjnego w sytuacji, gdy strona wnosi tylko o umorzenie nienależnie pobranych świadczeń, tj. czy należy rozważać również inne możliwe ulgi mimo braku wniosku;
- sprawy o przyznanie świadczenia pielęgnacyjnego w sytuacji, gdy niepełnosprawność powstała po ukończeniu przez osobę określonego ustawą wieku; mimo bowiem wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 21. 10. 2014 r. sygn.. K 38/13, w którym Trybunał stwierdził zakresową niekonstytucyjność art. 17 ust 1b ustawy o świadczeniach rodzinnych, przepis ten nie został przez ustawodawcę zmieniony; w tej sytuacji organy I instancji odmawiają przyznania świadczenia opierając się na literalnej wykładni przepisu, która jednak nie uwzględnia jednolitego w tym względzie

orzecznictwa sądowo-administracyjnego; Kolegium przyznaje świadczenie opierając się na wyroku Trybunału i orzecznictwie sądowym;

- sprawy o przyznanie dodatku do zasiłku rodzinnego z tytułu samotnego wychowywania dziecka; problemy wynikają z rozbieżności w definiowaniu pojęcia „samotnego wychowywania dziecka”, tj. między dosłownym rozumieniem pojęcia, a jego rozumieniem wypracowanym w orzecznictwie sądowo-administracyjnym; jest to szczególnie widoczne w przypadkach, gdy rodzic wychowuje dziecko z poprzedniego związku w rodzinie tzw. zrekonstruowanej; Kolegium przyznaje dodatek opierając się na orzecznictwie sądowym;
- sprawy o uchylenie lub zmianę decyzji przyznającej świadczenie rodzinne, w sytuacji, gdy upłynął już okres, na jaki świadczenie zostało przyznane;

4. Sprawy dotyczące dofinansowania kosztów kształcenia.

Problem dotyczy interpretacji art. 122 ust 2 pkt 1 ustawy - Prawo oświatowe w sytuacji, gdy młodociany pracownik, z przyczyn usprawiedliwionych np. z powodu długotrwałego zwolnienia lekarskiego, faktycznie nie odbywał kształcenia; Kolegium przyjmuje, że ustawa nie daje podstaw by okresy kształcenia utożsamiać z okresami faktycznego pobierania nauki – tj. okresami obecności młodocianego pracownika, tylko odnosić je do okresów kształcenia określonych umową na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z 28.05.1996 r. w sprawie przygotowania zawodowego młodocianych i ich wynagradzania.

5. Sprawy z zakresu zobowiązań podatkowych

Problemy dotyczą stosowania art. 1a ust. 1 pkt 3 tj. kwalifikowania obiektów i gruntów do kategorii budynków i gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej i opodatkowanie ich według najwyższej stawki – także w świetle wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2017 r., sygn. SK 13/15.

W jednej ze spraw rozpatrywanych w tut. Kolegium rozstrzygnięto problem zastosowania przepisów art. 1a ust 1 pkt 3, art. 3 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych, tj. zakwalifikowania obiektów i gruntów do kategorii budynków i gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej i opodatkowanie ich według najwyższej stawki i braku podstaw do zastosowania zwolnienia z opodatkowania nieruchomości z art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy. Podatek od nieruchomości ma charakter majątkowy, w tym znaczeniu, że obowiązek podatkowy powstaje przez sam fakt posiadania nieruchomości, bez względu na to, czy przynosi ona zysk posiadaczowi, czy też na tę nieruchomość należy ponieść nakłady w celu utrzymania jej w stanie zdatnym do użytku, a także na pewnym poziomie estetycznym. Związek danej nieruchomości z prowadzeniem działalności gospodarczej oznacza także związek pośredni służący prowadzonej działalności i nie może być utożsamiany z działalnością faktyczną. Z przytoczonej definicji gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynika, że sam fakt posiadania przez przedsiębiorcę skutkuje tym, że budynek, budowla, grunt są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Sam fakt objęcia we władanie przez przedsiębiorcę nieruchomości powoduje, że staje się on jej posiadaczem w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy a w związku z tym staje się ona związana z prowadzeniem działalności gospodarczej. Jednym z podstawowych warunków uznania danej

nieruchomości za element składowy przedsiębiorstwa jest stwierdzenie czy jest ona i potencjalnie może być przeznaczona do realizacji określonych zadań gospodarczych przez prowadzącego przedsiębiorstwo. Taka rzecz jest w posiadaniu przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy podatkach i opłatach lokalnych. W ocenie organu odwoławczego uznanie określonej nieruchomości za związaną z prowadzoną działalnością gospodarczą wymaga jedynie wskazania związku pośredniego nieruchomości z tą działalnością. Reasumując, sam fakt objęcia we władanie nieruchomości przez przedsiębiorcę powoduje, że staje się on jej posiadaczem, obojętne jest przy tym, czy nieruchomość jest efektywnie wykorzystywana w prowadzonej działalności gospodarczej.

W myśl natomiast art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy od podatku od nieruchomości zwalnia się publiczne i niepubliczne jednostki organizacyjne objęte systemem oświaty oraz prowadzące je organy, w zakresie nieruchomości zajętych na działalność oświatową.

Powszechnie przyjmuje się, że wszelkie zwolnienia podatkowe należy interpretować ściśle, albowiem stanowią odstępstwo od zasady powszechności opodatkowania. Każde zwolnienie podatkowe oddziałuje w sferze obowiązku podatkowego, a nie poza nim. Organ odwoławczy w pełni akceptuje ugruntowaną już linię orzeczniczą w zakresie wykładni przepisu art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, tym samym nie znajdując podstaw do zmiany jednolitego stanowiska prezentowanego w orzecznictwie sądów administracyjnych.

Przykładowo wystarczy wskazać na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z 20 stycznia 2016r. sygn. akt I SA/Sz 742/15 w którym Sąd wskazał, że zwolnienie to jest zwolnieniem podmiotowym, bowiem swoim zakresem obejmuje jedynie publiczne i niepubliczne jednostki organizacyjne objęte system oświaty oraz prowadzące je organy (w zakresie nieruchomości zajętych na działalność oświatową), co oznacza, że zwolnienie to ma zastosowanie jedynie wówczas, gdy podatnikami podatku od nieruchomości zajętych na działalność oświatową są wskazane przez ustawodawcę publiczne i niepubliczne jednostki organizacyjne objęte system oświaty oraz prowadzące je organy. Jeżeli zatem te podmioty są właścicielami, posiadaczami samoistnymi lub użytkownikami wieczystymi nieruchomości albo też posiadają nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, to na nich spoczywa obowiązek podatkowy, a przez to są podatnikami podatku od nieruchomości (art. 3 ustawy), przy czym tego podatku nie zapłacą, gdyż objęte są zwolnieniem podmiotowym na mocy analizowanego art. 7 ust. 2 ustawy. Jednostki te nie mogłyby korzystać ze zwolnienia wówczas, gdyby nie ciążył na nich obowiązek podatkowy.

Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynikało, iż podatnik jest użytkownikiem wieczystym gruntów oraz właścicielem budynku usytuowanego na tej działce. W związku z tym na nim ciążył obowiązek zapłaty zobowiązania podatkowego od tych przedmiotów opodatkowania. Nie kwestionowaną okolicznością było również i to, że skarżący jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą m.in. w zakresie wynajmu i zarządzania nieruchomościami własnymi i dzierżawionymi. Cała nieruchomość (zabudowana i niezabudowana) została oddana w posiadanie zależne, na podstawie umowy najmu innemu podmiotowi – prywatnej szkole, za określony czynsz.

Z powyższego wynikało, że nieruchomość nabyta została w celach gospodarczych (wynajmu) i w tym celu faktycznie jest wykorzystywana. Wykonywanie tej działalności w celu zarobkowym (czyli w zamian za czynsz), w sposób ciągły (wynajęcie na dłuższy okres) i zorganizowany (na podstawie umowy najmu), przesądzało o zakwalifikowaniu najmu jako działalności gospodarczej. Tym samym

nieruchomość należało uznać za związaną z prowadzoną działalnością gospodarczą skarżącego i podlegającą opodatkowaniu według najwyższych stawek podatkowych. Nieruchomość znajduje się bowiem w posiadaniu skarżącego jako przedsiębiorcy, i jest wykorzystywana do działalności gospodarczej prowadzonej przez skarżącego, co wyczerpuje ustawowe znamiona legalnej definicji "budynku związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej", zawartej w art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

W sprawie występowała przy tym okoliczność, że podatnik także był organem prowadzącym placówkę artystyczną, spełniając tym samym jedną z przesłanek zwolnienia określonego w art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, niemniej brak było dowodów potwierdzających zajęcie nieruchomości przez przedmiotową placówkę na działalność oświatową. Przedmiotem umowy najmu zawartej z innym podmiotem była cała nieruchomość. Zgodnie z postanowieniami umowy budynek wraz nieruchomością gruntową zabudowaną i niezabudowaną oddany został do używania dla szkoły plastycznej wraz ze znajdującymi się w budynku urządzeniami i wyposażeniem. Wszelkie koszty i świadczenia związane z eksploatacją budynku oraz zarządem nieruchomości, przez czas trwania umowy, ponosić będzie najemca.

Wykorzystywanie przez skarżącego całej nieruchomości w celach gospodarczych, wykluczyło możliwość skorzystania ze zwolnienia określonego w art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Przy tym bez znaczenia pozostaje fakt, iż nieruchomość była zajęta przez inny podmiot objęty systemem oświaty dla celów oświatowych. Podmiot ten nie jest podatnikiem podatku od nieruchomości, nie ciąży na nim obowiązek podatkowy. Wspomniane zwolnienie dotyczy tych podmiotów, które są właścicielami, posiadaczami samoistnymi lub użytkownikami wieczystymi nieruchomości albo też posiadają nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego i jednocześnie zajmują te nieruchomości na działalność wyłącznie oświatową.

Wskazać należy, że skarga na trzy decyzje tut. Kolegium została oddalona wyrokiem z dnia 13.03.2019r. WSA w Bydgoszczy, I SA/Bd 20/19.

¹ - dot. spraw, które wpłynęły do SKO w latach poprzedzających okres objęty informacją, ale nie zostały załatwione przez SKO,

² - patrz pkt 1. ppkt 1.2. ,

³ - dot. spraw, które wpłynęły do SKO w roku objętym informacją, a do których zastosowanie mają przepisy Ppsa tj. m.in. skargi, skargi kasacyjne, zażalenia i inne, wykonywane w trybie tej ustawy – patrz m.in. przyp.11;

⁴ - decyzje (postanowienia) kończące postępowanie odwoławcze (zażaleniowe) prowadzone przed SKO jako organem II instancji (w tym art. 134 Kpa) oraz inne wydane w tym postępowaniu np. zawieszenie postępowania – art. 97 § 1 i 98 Kpa lub art. 201 § 1 i art. 204 § 1 Op ;

⁵ - decyzje (postanowienia) kończące postępowanie prowadzone po wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz decyzje (postanowienia) kończące postępowanie odwoławcze (zażaleniowe) prowadzone przed SKO jako organem II instancji w trybie art. 221 Op ;

⁶ - decyzje (postanowienia) wydane przez SKO jako organ I instancji np. w postępowaniu dot. stwierdzenia nieważności (art. 156 § 1 Kpa oraz art. 247 § 3 Op) lub wznowienia postępowania (art. 145 § 1 Kpa oraz art. 240 § 1 Op), postanowienia wydane w trybie art. 65 § 1, art. 66 § 1 i 3 Kpa, art. 169 § 4 Op oraz inne wydane w tych postępowaniach np. zawieszenie postępowania – art. 97 § 1 i 98 Kpa lub art. 201 § 1 i art. 204 § 1 Op ;

⁷ - np. postanowienia dot. sporów kompetencyjnych (art. 22 § 1 pkt 1 Kpa), wyznaczenia organu wskutek wyłączenia (art.25-27 Kpa oraz art.130 i 132 Op), dopuszczenia organizacji społecznej do udziału w postępowaniu (art.31§ 2 Kpa), odmowy przywrócenia terminu (art. 59 § 1 i 2 Kpa), odmowy udostępnienia akt (art. 74 § 2 Kpa oraz art. 179 § 2 Op), wniosku o wyjaśnienie, uzupełnienie oraz sprostowanie (art.113 Kpa oraz art.213 i 215 Op), wniosku o wstrzymanie wykonania decyzji (art.224 § 3 pkt 2 Op), opłat i kosztów postępowania (dział IX Kpa);

⁸ - dot. również postanowień zgodnie z art. 144 Kpa oraz art. 239 Op

⁹ - dot. również postanowień zgodnie z art. 126 Kpa oraz art. 219 Op

¹⁰ - dot. spraw, które nie zostały załatwione przez SKO w roku objętym informacją ;

¹¹ - liczba skarg skierowanych do sądu w stosunku do ogólnej liczby podjętych przez kolegium w roku objętym informacją rozstrzygnięć podlegających zaskarżeniu;

¹² - obejmuje inne sprawy prowadzone przez Kolegium w trybie przepisów Ppsa np. wezwanie do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3), wniosek o sprostowanie omyłki pisarskiej (art. 156), wniosek o uzupełnienie wyroku (art. 157), wystąpienie o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego (art. 15 § 1 pkt 4 w zw. z art. 4), wniosek o zawieszenie postępowania przed sądem i o podjęcie zawieszonego postępowania (art. 123-131) czy wznowienie postępowania (art. 270) itd. ;